

सपनाका बगैँचा

दशिका कंडेल

किन लाग्छ मेरो बगैँचामा
कसैको नजर नलागोस्
आफ्ना अन्तरमनको बिउ बिजनलाई रोपेकी
बगैँचामा कसैको नजर नलागोस्
रङ्ग छ अनेक सुवास छर्छुन अमूल्य
भावनाका आकृतिमा
कसैको नजर नलागोस्

कहिले भरी, कहिले किरण गरी,
परिवर्तन भएको छ आकृति
मेरा सपनाका संसारमा
कहिले दुःख त कहिले सुख
भोगेका छन्
र त
बगैँचाको तस्वीर आफ्ना आँखामा छापिरहुँ
आफ्नो यथार्थमा आफ्ना अमिट सिर्जनाको पाइला उचाल्न
यही बगैँचाले सिकाउँछ
जीवनको सत्य, कण कणमा रहेको
प्रश्नलाई हटाइदिन्छ
सहज बनाउँछ आफ्ना लक्ष्यको कदम

बाल्यकाल देखिनै, रोपेकी मैले यस बगैँचा
आज किन हो लाग्छ यही
बगैँचामा आफ्ना दुःख बिसाउँछौं
दुःख आँखामा पगिलिएका आँशु अचानक जमिदिन्छु
खुशीका किरणले
आफैँ छुन खोजेका हुन्छु मेरा धडकनलाई
दिनमा यहि बगैँचामा आफ्ना
अभैँ रङ्गीन पुष्पहरू रोप्दै जाउँ
शीतल रजनीमा ताराका अविस्मरणीय समूह गन्दै जाने इच्छा
उजागर गर्न सपनाका बगैँचाले सघाउँछन्

मनलाई फुरुङ्गा बनाइदिन्छु
ठेस लाग्ने ढुङ्गा जम्मा गरेर राखेकी छु मैले,
मेरा सपनाका बगैँचामा कसैको नजर नलागोस्
जहाँ रङ्गीन पुतलीले आफ्ना मिठास छोडेका छन् ॥

बगैँचाका फूलहरू उफारयो भने
मेरो मन रुन्छ
सोच्छु
म कसरी अधि बढौँला
मेरा सपनालाई साकार कसरी बनौँला
तर
अचानक फेरि किरण
फर्केर आएको हुन्छ
मेरो गोरेटोलाई प्रकाश दिलाएको हुन्छ
लाग्छ
मेरो सपनाको बगैँचामा कसैको नजर नलागोस् ॥

कक्षा-९

मेरा बा

श्रीमद पडासेनी

आफन्तले यो गर्छ त्यो गर्छु भन्छु,
फेरी सहयोग चाहिँदा पछाडी सर्छु,
हामीले बा लाई जे भने पनि चुप लागी सहन्छु,
फेरी सहयोग चाहिँदा बा नै सबै काम गर्छु ॥

आफूले नखाई नखाई हामीलाई पाल्छु,
जति गारो भएपनि केही भएको छैन भनेर आफ्नो दुःख टाल्छु,
हामीले जे भन्यो त्यही कुरा मान्छु,
पैसा नभए पनि छु भन्छु,

कक्षा-४, (तारा)
बालजागृति इग्लिस सेकेण्डरी स्कूल, हेटौँडा-२

“मलाई मेरै बाटोमा हिँड्न देऊन !!!”

आर्विका गौतम

मलाई मेरै बाटोमा हिँड्न देऊन,
मलाई तिमी हिँडेको बाटो हिँड्न नआउने हैन
तर
यदि मैले पनि
तिमी जस्तै सुखको बाटो मात्र खोज्दै हिँडे भने
मैले संघर्षको महत्व कहाँ बुझौँला र
यदि म पनि
तिमी जस्तै अरुको सफलता देखेर रमाए भने
मैले मेरो जीवनको सफलताको महत्व कहाँ बुझौँला
त्यसैले भन्दै छु
मलाई मेरै बाटोमा हिँड्न देऊन
मैले फुल देखेर रमाउनु छैन
किनभने
मैले काँडाको पनि महत्व बुझ्नु छ
मेरी आमालाई
ती सारा संसारले लगाएको बचनको घाउमा
मलम पट्टि लगाउनु छ
र
बाबाका पसिना पुछ्न
एउटा नरम र सफा रुमाल बन्नु छ
म थाकी सक्ँ
अरुको सन्तानको स्थानसम्म पुग्न
तर यतिकै रोकिन्न र थाकिदैन
ता कि
आमाबाबाको मुहारमा खुशी ल्याउन सक्ने सफलता प्राप्त
र
इति सम्म अधि बढ्नु सक्ँ
खुट्टा तान्नेहरूको समूह र
कुरा काट्नेहरूको हुलमा रमाउन सक्ँ
बस यति नै हुन्
मेरा जीवनका इच्छा र आकांक्षाहरू ॥

कक्षा-५, 'ग'
ज्ञानदीप शिक्षा निकेतन माध्यमिक विद्यालय

मेरो “बा” को संघर्ष

बिनिता परियार

तिम्रो काँधमा भएको ति जिम्मेवारी
सम्भना आउँछ बा, मलाई घरी घरी ॥

न थाकेको देखेँ कहिल्यै न भोकाए कै
परिवार धान्न दुःख गर्छौँ जस्तोसुकै ॥

खै कसरी सक्छौ, चिन्ता र दुःख सबै लुकाउँछौ
परिवारको खुशीमा नै तिमी खुशी हुन्छौ ॥

आफ्नो फाटेको इष्टकोट र फाटेको चप्पल हेरेनौँ
मैले चाहिएको कुरा दिन इन्कार कहिल्यै गरेनौ ॥

सपना छन् तिम्रा पनि, ती सबै मारेर
रक्षा गर्छौँ हामीलाई, हाम्रो ढाल बनेर ॥

सफलताको शिखर चढ्न मलाई सिकायौँ
मलाई उच्च बनाउन, आफू सधैं होच्यौँ ॥

बा, तिमी महान् व्यक्ति हो
घर अडाउने घरको खम्बा हो ॥

तिम्रो संघर्षको वर्णन गर्छु म कसरी
शब्द छैन मुखमा, भनु म कसरी ॥

कक्षा-१०, चन्द्रोदय मावि, हेटौँडा-८

काण्ड सरकार

राहुल यादव (Rolex)

काण्डै काण्डको देशमा
एक पछि अर्को काण्ड भो,
एउटा सुन्न बाँकी
फेरि नयाँ काण्ड भो ।
श्रणार्थी बोकी आकाश उदछ,
सुन लिएर फर्किन्छ,
त्यो काण्ड त छदै छ
फेरि Ncell मा काण्ड हुन्छ ।

IQ नभए नि के हुन्छ
खुरपती त छदै छ,
जनताले के हुन्छ
पैसा त छदै छ ।

नागरिकता, जग्गा, हवाई र सुन
जस्ता कयौँ काण्ड भो,
करोडको काममा
अबौँको फेरि काण्ड भो ।

गाउँखाने कथा

१. चम्कन्छ तारा होइन, मोतीजस्तो छ मोती
होइन, टिप्पाखेरी बिलाउँछ फुस्सा होइन ।
● कर्कलाको पानीको थोपा
२. चरा होइन उड्छ, बत्ती होइन बल्छ ।
● जुनकिरी
३. चरी होइन चुचो छ, जन्तु होइन खुट्टो
छ, आफू बिराम गर्दैन, परिआए पछि सडैन ।
● चुलेसी
४. चाँदीको जगमा सुनको कौडा, हातले
बटारे भुईँमा दौडला ।
● मकै
५. चाँदीको ठेकीमा स्याउलाको बिको ।
● मूला

प्यालेस्टाइन तिम्रो हो

कृष्णकुमार वैद्य

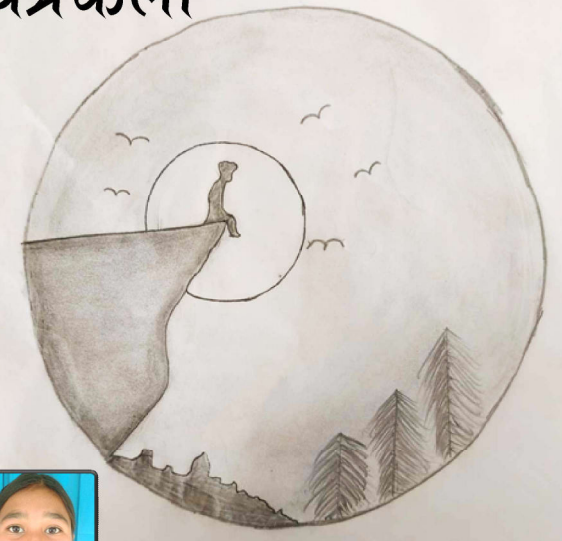
प्यालेस्टाइन तिमी
रगतमा लट्पटिएका छौ
बलिन्द्र अश्रु फारिरहेका छौ
असंख्य पीडा सहिरहेका छौ
बालबच्चा, महिला, बृद्धबृद्धाको
लासैलास देखेर शोकमा डुबेका छौ ।

प्यालेस्टाइन तिमी
घरवाराविहीन भएका छौ
भोक प्यासले मरिरहेका छौ
आफ्नै भूमिबाट लखेटिएका छौ
खरानी भइसके सम्पूर्ण संरचनाहरू
भग्नावशेषमा परिणत भइसकेका छौ ।

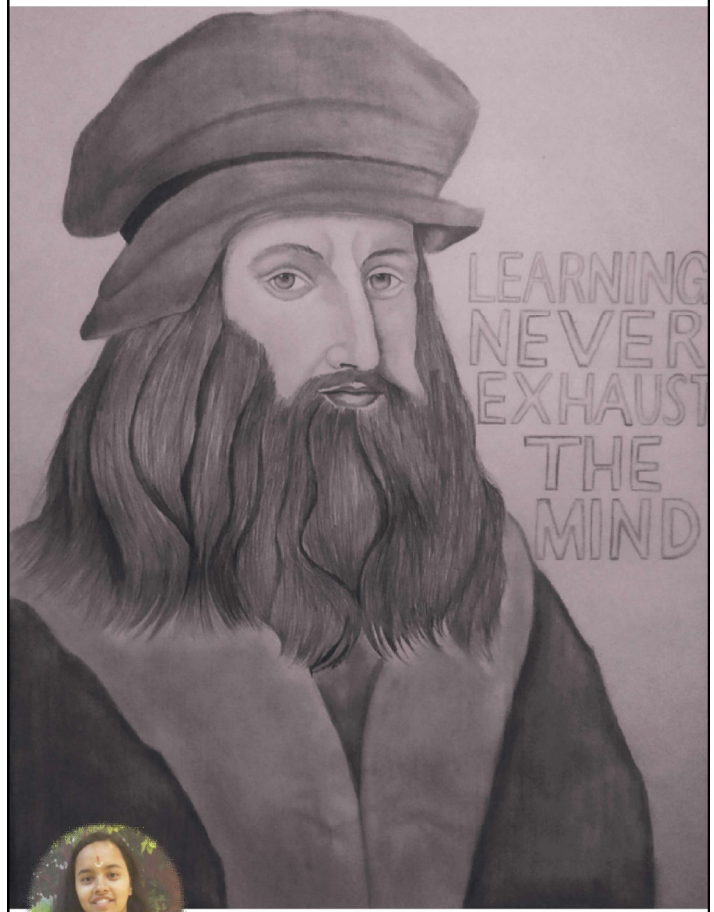
प्यालेस्टाइन तिमी
भूमि रक्षाको निमित्त जुटनुपर्छ
चिहानबाट जत्याकजुरूक उठ्नुपर्छ
भुक्ने छैनौ फासीवाद, साम्राज्यवाद सामु
कायर भएर लुक्ने छैनौ लुटेराहरूको सामु
प्यालेस्टाइन तिमी हो, तिमीहरूकै मातृभूमि हो ।

वनेपा-९, काभ्रे

चित्रकला

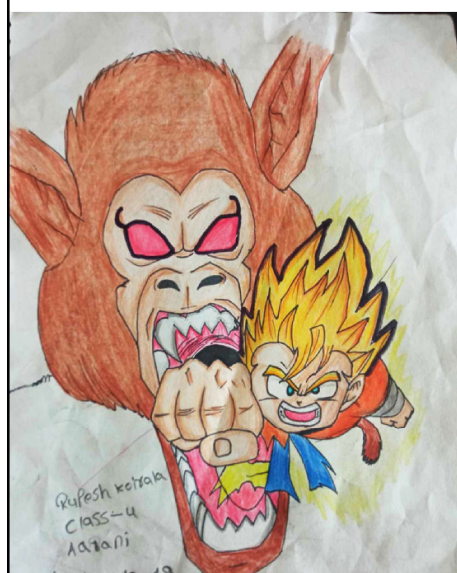
नवनिता श्रेष्ठ
कक्षा-६, माउण्ट एभरेष्ट इग्लिस बोर्डिङ स्कूल, हेटौँडा-८

दिपासना थापा
कक्षा-१०, जिएस निकेतन, हेटौँडा-५

सुयोग बर्तौला
कक्षा-५, बालजागृति इग्लिस सेकेण्डरी स्कूल,
हेटौँडा-२

रुपेश कोइराला
कक्षा-४, निर्मल मावि,
हेटौँडा-१८

